

Štěpánkovický

Říjen - 2007

zpravodaj
č. 3 - speciál

Co se nám ve Štěpánkovicích líbí – nelíbí!

Vážení spouobčané,

dostává se Vám do rukou mimořádné číslo našeho zpravodaje. Na přípravě tohoto vydání zpravodaje se podíleli především žáci naší základní školy, kteří nám formou maleb a slohových prací dávají najevo, co se jim ve Štěpánkovicích líbí, nelíbí, co jim u nás chybí a co by chtěli zlepšit.

Berme toto vydání zpravodaje jako výzvu nám dříve narozeným pro zlepšení svého přístupu k životnímu prostředí, likvidaci odpadů a v mezilidských vztazích.

Bernard Halfar

Třídění odpadu!

Zuzana Melecká

Jdu se psem po ulici
a náhle vidím popelnicu.
Kolem válí se odpadky,
no, až se mi podlomily podpatky.

Ach jak je to škaredé!
Představte si –
nebylo by to nádherné,
kdyby každý svůj odpad vzal
a nad ničím jiným neuvažoval.

Plasty do pytle žlutého,
papír do pytle modrého.
A zelený ten je jen pro?
Neúmyslně rozbité sklo!

Proto tříd'me odpadky,
pro ty naše podpatky.

Jakub Štříbný, Michal Peterek, Jakub Tomiček

Co se mi ve Štěpánkovicích líbí – nelíbí! Pohádka?

Za sedmero horami a sedmero řekami je malá vesnička. Nevládne v ní ani král s královnou ani kníže, ale pan starosta a jeho pomocník místostarosta. Tak jako král má rádce, tak i náš pan starosta má své pomocníky. Vládne v naší vesničce dobře, vesničce, která se jmenuje Štěpánkovice. Je v ní krásné žít. Je to úplně jiné než ve městě, nejsou tady továrny ani velké obchodní domy, divadla a biografy, ale zato je v ní něco jiného: pole, louky, park a lesy. A mnoho dalších útulných míst, kde se cítíte opravdu jako v pohádce, ať je zima nebo léto... V zimě je vesnička jako perníková chaloupka schovaná pod peřinkou voňavého cukru, krásně se kouří z komínů... V létě voní všechno senem a kytičkami. Je tady opravdu krásně.

Jenom tady něco málo chybí pro děti; máme tady sice dost dětských hřišť, ale jenom pro děti do 12 let a kam máme jít my ostatní? Spousta z nás by si přála nějaké dobré podmínky pro sportování. Například Skejt-park, cyklistickou cestu a cestu, kde by se dalo jezdit na kolečkových bruslích. Je výborné, že tady máme kino, ale klidně by se mohlo promítat v sobotu večer. Potom bychom byli opravdu výborná vesnička.

Zazvonil zvonec a štěpánkovické pohádky je konec.

Sebastian Schuppik

Štěstí je, když
jde člověk
po ulici, poeka
volně pobíhajícího
psa a ten ho
nepokouše.

Nepokoušejte štěstí jiných,
příště ho mít nemusíte
ani vy!!!

SBĚR A TRÍDĚNÍ ODPADŮ

TRÍDĚTE ODPAD, MÁ TO SMYSL

Co mi ve Štěpánkovicích chybí

Štěpánkovice jsou malebná vesnička. Za to, že žijeme v pěkné vesnici s kostelem, farou, školou a nákupními prodejny vděčíme našim prapředkům i současné generaci pracovitých obyvatel. K tomu, aby občané Štěpánkovic mohli o víkendu, o prázdninách a ve svém volném čase udělat něco pro své zdraví a zasportovat si, bylo postaveno a uvedeno do provozu v areálu u základní školy nové sportoviště. Na tomto hřišti je možné si zahrát tenis, volejbal, nohejbal a plážový volejbal. Střední a starší generace si zvykly také využívat novou síť cyklostezek a ve volném čase provozují cykloturistiku. Příznivci kopané – děti i dospělí se mohou zapojit mezi tým hráčů Sokola Štěpánkovice nebo si jen tak jít zakopat na školní hřiště.

Zdálo by se, že už snad nic nechybí ke sportovnímu využití občanů. Položme si tedy otázku: „Chybí dětem, mládeži i ostatním ještě něco, co by vytáhlo ven na čerstvý vzduch počítačovou generaci?“ Bez znalosti obsluhy počítače a práce s internetem se v dnešní době již neobejdeme. Ale stále větší počet dětí a studentů tráví u počítače neuvěřitelnou spoustu času na úkor toho, aby se proběhli venku a jen tak si popovídali. A jestli se ven odhodlají jít, tak často z nudy vyvedou nějakou lotrovinu nebo zkouší kouřit cigarety a

pít alkohol, aby si připadali mezi svými vrstevníky důležití. Dospělí jen pak kroutí hlavou nad tím, proč někdo polámal nově vysázené stromky, proč někdo poničil dopravní značky a postříkal je sprejem.

Děti a mládež potřebují hodně pohybu a nějaké smysluplné vyžití. A pro tohle jsou ideální i nové druhy sportů jako je jízda na skateboardu, projížďky na kolečkových bruslích a in-line hokej. Tyto sporty jsou u dnešních dětí velmi oblíbené a na kolečkových bruslích se prohánějí i babičky dnešních školáků. Pro tyto sporty však nejsou ve Štěpánkovicích dobré podmínky. Bruslaři jezdí většinou po nově opravené hlavní silnici a riskují své životy. Skejťáci zase ničí schody a rampy veřejných budov a chlapcům, kteří hrají in-line hokej, slouží jako hřiště nějaká úzká ulička, kudy neprojezdí mnoho aut. Skejťáci si nejvíce oblíbili schody a rampu pro vozíčkáře u obecního úřadu.

A tak se přimlouvám za všechny vyznavače nových atraktivních sportů. Vy, kdo můžete o tom rozhodnout a vybudovat stezku pro bruslaře na kolečkových bruslích, hřiště pro in-line hokej a speciální park pro skejťáky, pokuste se to prosadit mezi jinými důležitými věcmi a stavbami pro Štěpánkovice.

Michaela Ohrálová, Monika Straková, Natálie Kostřicová, Patricie Šupíková

Co se mi líbí - nelíbí v naší obci

Lukáš Kramář

Pišu vám, co se mi nelíbí – líbí v naší obci. Nelíbí se mi nerovnost trávníku (hrací plochy) na našem hřišti, ale to zas není tak závažný problém. Nelíbí se mi hřiště, které máme na trénování (za Sokolem). Je tam spousta skla, rozbité láhve, plasty atd... Mělo by se to udržovat.

Dalším problémem je, že tady nemáme nějakou cyklistickou stezku; vím že to není jednoduchý úkol a je to velmi náročné, ale v budoucnu bych si něco takového přál, protože rád jezdím na kole.

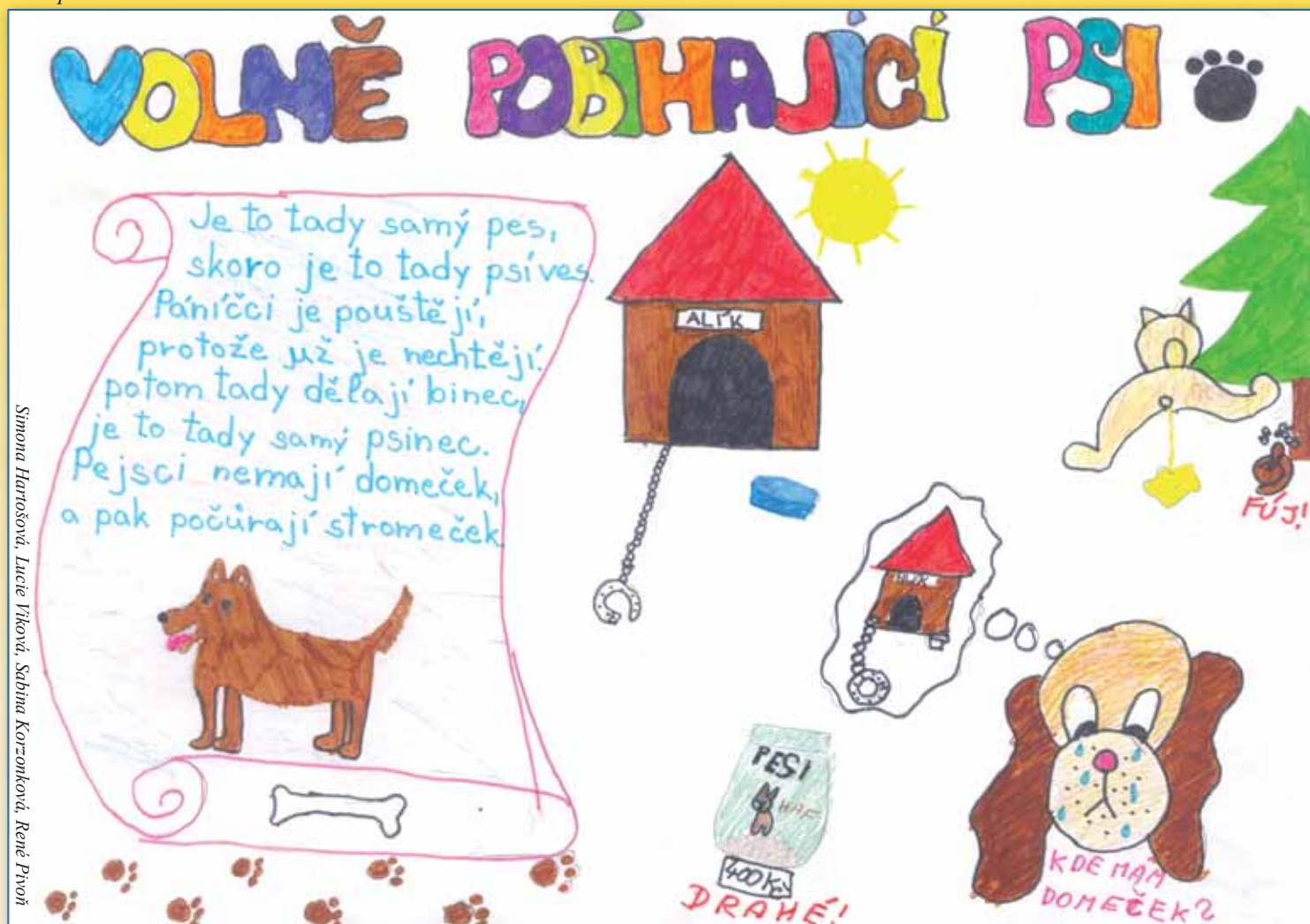
Dále se mi nelíbí až moc vysoká rychlost na ulici Jasanové, často mě v noci probudí rychle projíždějící kamion nebo osobní auto.

Rád bych zde měl čistý a krásný park. Dal bych zde zákaz kouření, protože když procházím parkem, je tam nesčetně nedopalků od cigaret. Nemám rád lidi, kteří to tam po sobě zanechávají a navíc mají jen pár kroků od sebe odpadkový koš.

Líbí se mi, že obec vybuodovala umělou plochu na tenis, nohejbal, basketball a beach volleybal. Naše cesty nejsou zas dokonalé, ale doufám, že se časem spraví, ale zas tak ve špatném stavu nejsou. Některé obce mají daleko horší cesty než my!

A ještě jeden velmi závažný problém!!!! Pobíhající psi. Měli by mít náhubek, spíš by vůbec neměli pobíhat po Štěpánkovicích. Nejvíce strachu z nich mají malé děti. Když jsem chodil do školky, jeden takový případ se stal. Napadl mě pes, skočil na mě a pokousal; naštěstí se objevil jeden pán, který mě zahlédl a psa odehnal; ten pán mě zavedl domů. Když jsem přišel domů a ten pán popisoval mamce, jak pes vypadal, hned věděla, odkud je, a tak jsme tam zašli. Dostal jsem od nich nějaký ten pamlsek a bylo po breku!

Doufám, že se mi alespoň něco splní. Třeba kdyby zmizelo sklo a odpad z hřiště, byla vybudována stezka pro cyklisty a zmizely by volně pobíhající psi.

Simona Hartošová, Lucie Vlková, Sabina Kozzonková, René Pivoň

Volně pobíhající psi

Nesnáším psy, ani malé ani střední a velké.

Spíše bych měl napsat, že nesnáším jejich majitele. Pes mi nevádí, pokud ho má někdo na vodítku a s náhubkem nebo je zavřený za plotem u domu. Ale co nesnáším, jsou volně pobíhající psi a jejich majitelé, kteří říkají: „Toho se nebojte, ten nic neudělá.“ A doopravdy nevím, co budu dělat, až budu mít děti. Jak může nějaký majitel pustit psa na dětské hřiště!

Když jsem byl malý, tak mě pokoušel pes majitele, co měl otevřenou branku a já šel okolo toho domu. Proto mám ke psům averzi a je mi to jedno. Mám souseda, který má velkého psa, ale nikdy s ním nejde ven jinak než na vodítku a s náhubkem. To беру. Vždy, když ho potkám, tak se zastavím a on s ním projde a pes si mě nevšímne. Ale pak je tu majitelka, která má 5 podvrtačků, které pustí venku, pak se teprve začne obouvat a psi mezitím skáčou na každého, koho potkají. Něco jí říct nepomáhá. O vodítku nikdy neslyšela. Nejsem moc hádavý člověk, ale když mě to chytne, tak to stojí za to.

Naposledy jsem se s ní pohádal, když ta smečka vběhla k nám do bytu, protože jsme stěhovali rozebranou skříň a chvilku zůstaly otevřené dveře.

Proč zrovna moje auto si každý pes vybere na označení?

Třídění odpadů

David Stoczek

Papír, sklo a plasty nebo suché kvítí,
to všechno, co už člověk doma nechce
mítí.

Pojem, co mě pro ně napad?
Budu tomu říkat odpad.

Odpady, to musí být,
člověk s nimi musí žít.

Odpad znečišťuje ovzduší
a to nevyhovuje naší duši.

Odpad škodí přírodě,
co ty na to, národe?

Odpad naší vodě škodí,
pak se choré děti rodí.

Aby v budoucnu nebylo smutno,
je tento problém řešit nutno.

Chceme zdravě žít,
čistou vodu pít
a čistý vzduch mít.

Jak se k tomu postavit,
a to špatné zastavit?

Už vím!

Třídit odpad, to je nápad!
Nemíchejme sklo a plasty,

já vám říkám, to nejsou žvásty.

Všechno zvlášť dávejme
a přírodě pomáhejme.

